

РЕШЕНИЕ

№ 9625

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2124** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Д. С. Д. чрез адв. Ц. Б. срещу Решение № 5769/12.12.2023г. по НАХД № 15728/2023г. по описа на СРС, 116-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-023644/09.10.2023г, издадено от началник сектор при отдел "Пътна полиция" при СДВР. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се явява лично и се представлява от адв. Б., която поддържа касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на въззивния съд и наказателното постановление по подробно изложени в жалбата мотиви.

Ответникът - началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 21.09.2023г. Д. Д. паркирал собствения си автомобил Ф. Поло с държавен контролен номер С. пред дома си, находящ се в [населено място],[жк], пред вх. Г на бл.10 около 19:30 часа, като същият бил с надлежно поставени регистрационни табели. Около 17:55 на 22.09.2023г. часа Д. отишъл до автомобила си и установил, че липсват и двете регистрационни табели - предна и задна. Въпреки това се качил в автомобила си, привел го в работен режим и потеглил. Движейки се в [населено място] по [улица]с посока на движение от бул. „ген.Н. Ж.“ към [улица], служителите в 02 РУ СДВР- К. В. и Т. С., които били на установъчен пункт, забелязали, че автомобилът на жалбоподателя е без поставени регистрационни табели и чрез подаване на звуков и светлинен сигнал от патрулния автомобил спрели Д. за проверка. Същият пред тях заявил, че не знаел, че му липсват регистрационните табели.

За установеното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № G., от 22.09.2023 г. против Д. С. Д., в който е посочена дата и час на деянието, както и че същото се изразява в управление на регистрирано по надлежния ред МПС, но е без регистрационни табели. Д. подписал АУАН без възражения, след което оставил автомобила на мястото на инцидента. На следващия ден подал сигнал (сведение) във 02 РУ СДВР, в което изрично посочил, че преди да се качи в автомобила е установил липсата на двете регистрационни табели.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 23-4332-023644г. от 09.10.2023 г., издадено от началник на сектор при ОПП - СДВР, с което, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 2 ЗДвП, на Д. С. Д., с ЕГН [ЕГН] било наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лева и лишаване от правоуправление,за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. В същото била описана сходна фактическа обстановка и правна квалификация на деянието.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложените административни наказания са в минималните им размери, предвидения в закона.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. СРС е констатирал, че при издаване на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Счел е, че както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57

ЗАНН. Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящия състав на съда.

Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че на посочените дата /22.09.2023г/, час /18:10ч/ и място -в [населено място], [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]касаторът е управлявал собствения си лек автомобил марка Ф. Поло, който е регистриран по надлежния ред, но с липсващи регистрационни табели. Посочени са словесно всички елементи от съставомерността на нарушението, съобразно ЗАНН. Противно на изложеното от касатора в НП и АУАН е коректно посочено както мястото на нарушението, включително посоката на движението на автомобила, така и датата и часа на нарушението.

Съставът на нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществено от противоправно действие.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя аргументите на СРС, че повдигнатото срещу Д. административнонаказателно обвинение е доказано от обективна и от субективна страна.

Санкционната норма на чл. 175, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП, приложима спрямо водачите, управляващи пътни превозни средства, които са регистрирани по надлежния ред, но са без табели с регистрационен номер предвижда да им се налага административна санкция „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 до 12 месеца, както и „глоба“ от 200 до 500лв.

Индивидуализирани по своя размер, кумулативно наложените на жалбоподателя санкции съответстват на минималните законови размери, поради което въпросът за тяхното редуциране не подлежи на обсъждане.

Не са налице обстоятелства, характеризиращи случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното нарушение е формално по своята юридическа природа, като за неговата съставомерност не е предвидено настъпването на каквито и да е вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не вредни последици от извършеното нарушение. По делото не са ангажирани доказателства за наличието на особени или изключителни обстоятелства, които да обусловят нуждата от предприетото привеждане в движение на регистрираното МПС, още повече, че липсата на регистрационни табели е забелязана и възприета от Д. още преди качването му в автомобила и непосредствено преди проверката, видно от заявлението до 02 РУ СДВР.Правилно СРС е приел, че в конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с безопасността по пътищата. С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определените наказания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд

София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5769/ 12.12.2023г. по НАХД № 15728/2023г. по описа на СРС, 116-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-023644/09.10.2023г., издадено от началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: